

Sygnatura akt IX Cupr 293/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18-09-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 18-09-2013 r. w we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko A. Ś. (1)

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IX Cupr 293 /13

UZASADNIENIE

Powód – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. – wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. Ś. (1) kwoty 290 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, że wierzyciel pierwotny – (...) SA we W., działający wcześniej pod firmą (...) SA, prowadzący działalność telekomunikacyjną, w ramach której świadczy usługi telekomunikacyjne, w tym także abonamentu telefonicznego, zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usługi (...), w ramach której zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany – do zapłaty za tę usługę zgodnie z umową, regulaminem oraz cennikiem, stanowiącym załącznik do tej umowy. Podpisując umowę pozwany oświadczył, że wraz z egzemplarzem umowy otrzymał, stanowiące integralną jej część, regulaminy, cennik i wzór oświadczenia o odstąpieniu. Pozwanemu przyznana została ulga, związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Po upływie ustawowego terminu 10 dni, pozwany złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy. Naliczono jednorazową opłatę wyrównawczą w wysokości 290 zł z terminem płatności 20.09.2012 r. W dniu 1.08.2012 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanego wierzytelności. Polubowne próby odzyskania należności od pozwanego pozostały bezskuteczne.

(k. 2-4).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 04.07.2012 r. pozwany A. Ś. (2) zawarł umowę o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z (...) SA z siedzibą we W. na okres 28 miesięcy, z cennikiem „korzystnym 39”.

Integralną częścią umowy był Regulamin wykonywania usługi (...) przez (...) SA, załączony do umowy, cennik oraz regulamin promocji. Pozwany oświadczał, że z w/w dokumentami się zapoznał. Brak jest podpisów pozwanego na regulaminie i cenniku w miejscu do tego przeznaczonym.

Dowód:

- ***umowa o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z dnia 24.11.2011 r. wraz z cennikiem i regulaminem, k. 11-13.***

W dniu 06.09.2012 r. (...) SA wystawiła na pozwanego notę obciążeniową na kwotę 290 zł tytułem kwoty wyrównawczej, wyliczonej jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną określoną w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Powoływała się w niej na oświadczenie pozwanego w przedmiocie odstąpienia od umowy, jako złożone po przekroczeniu terminu 10 dni od zawarcia umowy.

Dowód :

- ***nota obciążeniowa, k. 14.***

W dniu 1.08.2012 roku pomiędzy (...) SA we W., jako cedentem, a (...) Sp. z o.o. we W., jako cesjonariuszem, została zawarta umowa przelewu wierzytelności nr (...). Na podstawie tej umowy cedent przelał na cesjonariusza przysługujące mu wierzytelności, wymienione w załączniku nr 1 do przedmiotowej umowy –ust. I pkt a i ust. II.

Dowód:

- ***umowa przelewu wierzytelności z dnia 1.08.2012 r., k. 9-10.***

(...) SA sformułowała adresowane do pozwanego pismo określone jako zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, zawierające informacje o przelewie wierzytelności wobec pozwanego w kwocie 290 zł na powoda.

Dowód :

- ***zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności i wezwanie, k. 15.***

W dniu 1 grudnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty 290 zł w terminie 5 dni.

Dowód :

- ***wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania, k. 16-17.***

* * *

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny – § 1. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa – § 2.

W toku niniejszego procesu pozwany zachował postawę całkowicie bierną. Nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się także na rozprawie. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały w/w przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Jednocześnie jednak, w ocenie Sądu, nie wystąpiły przesłanki pozytywne z 339 § 2 k.p.c.

Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń

z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 r., I CKU 85/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 r., I CKU 115/97).

Zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości Sądu wobec czego uznał on za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiada art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość.

Powód twierdził, że nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) SA.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała swej legitymacji czynnej.

Zgodnie z art. 509 k.c., regulującym sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości, dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszony wierzytelności.

Tymczasem w przedłożonej przez powoda kopii umowy cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Treść umów wskazuje, że była ona obudowana załącznikami, w tym załącznikiem nr 1, zawierającym wykaz przelewanych wierzytelności, których to załączników powód jednak nie przedłożył, choćby w formie wydruku. Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powodowałoby uznanie przedłożonego dokumentu za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenia powoda i zasadność jego żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikowałoby przedłożone umowy jako stanowiące podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanego.

Przedłożona przez powoda umowa cesji nie wskazuje zatem na nabycie wierzytelności wobec pozwanego.

Wobec powyższego na marginesie już tylko można dodać, że przedstawiona przez powoda umowa o abonament, zawarta przez pozwanego z (...) SA we W., jest także niekompletna. Z jej treści wynika bowiem, że integralna jej część stanowi regulamin wykonywania usługi przez (...) SA oraz cennik. Powód przedłożył co prawda w/w umowę wraz z cennikiem oraz regulaminem wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) SA, tj, z którym zapoznanie się pozwany w umowie potwierdził. Jednakże załączony do pozwu przez powoda cennik oraz regulamin nie zawierają pisemnej akceptacji klienta (rubryki, przeznaczone na podpis strony umowy o abonament pozostały niewypełnione). Powyższe powoduje, że przedłożony przez powoda dokument musiałby zostać uznany za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. Nie wykazano ponadto, by pozwany w ogóle (a tym bardziej – kiedy) od umowy odstąpił. Owego faktu nie dowodzi samo oświadczenie (...) SA, zawarte w nocie obciążeniowej. Skoro powód nie udowodnił żadnym dokumentem faktu odstąpienia od umowy, w tym żeby faktycznie to odstąpienie miało miejsce po 10 dniach od zawarcia umowy, brak jest jakichkolwiek podstaw do obciążania pozwanego opłatą wyrównawczą.

W istocie powód nie przedstawił żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Za takie nie można bowiem uznać także dokumentów prywatnych w postaci noty obciążeniowej (...) SA i wezwania do zapłaty. Sąd pozbawiony został zatem możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania powoda.

Nie wiadomo de facto jak kwota 290 zł została wyliczona. Wysokość ta budzi wątpliwości Sądu albowiem jest ta kara umowną jest naliczana w takiej samej wysokości we wszystkich pozwach składanych do tut. Sądu masowo, niezależnie od daty odstąpienia od umowy. Jeżeli ta opłata jest faktycznie wyliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia umowy jak to zostało stwierdzone w pozwie. Niemożliwym wręcz, aby w setkach sprawach ten okres był taki sam i prowadził do wyliczenia takiej samej opłaty.

Powód jest przedsiębiorcą (spółką z ograniczoną odpowiedzialnością) korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. w w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c.

Sąd uznał, że powód nie wywiązał się z ciężącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia. Jako przedsiębiorca, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, nie udźwignął ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Prowadzi to do wniosku, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.